

DIKTÁT 4 - PŘEPIS

Venku panoval slunečný den, když se zablýsklo. Martin ucítil bolest hlavy a svět se zatočil. Zvedl oči od rozečtené knihy o Přemyslovcích. Když se rozhlédl, vůbec nepoznával okolí. Ještě před chvílí byl ve své útulné posteli. Ted' je obklopen studenými zdmi z kamenů. Oheň z krbu svítí na stěny pobité obrazy. Klopýtal místností a uviděl se ve starobylém zrcadle. Kde vzal ten divný kostým?

Vtom si uvědomil, co se stalo. Z knihy přece vypadl papírek se zaklínadlem. To prý umělo přenést člověka do doby, o které právě četl v nalistované kapitole. Martin tomu nevěřil, proto ho klidně odrecitoval. Ted' tedy asi stojí v sídle krále Václava v jeho šatech i obuvi. Vyděsil se a vzlykal. Pak se mu ale vybavilo, že kouzlo z papírku po pár dnech pomine. Brzy pochopil, že ho čeká úžasné dobrodružství.

ZDŮVODNĚNÍ NĚKTERÝCH GRAMATICKÝCH JEVŮ

Venku panoval slunečný den, když se zablýsklo (*od v. s. blýskat se*). Martin ucítil bolest hlavy (*v. ženy*) a svět (*ě - v kořeni slova*) se zatočil. Zvedl oči od rozečtené knihy o Přemyslovcích (*P-název rodu, y- od v. s. myslet*). Když se rozhlédl (*předpona roz + hlédl*), vůbec (*uprostřed slova*) nepoznával okolí (*v. stavení*). Ještě před chvílí (*není v. s., v. růží*) byl ve své útulné (*ú na začátku slova*) posteli (*v. písni*). Ted' je obklopen (*předpona ob + klopen*) studenými zdmi (*v. kostmi*) z (*předložka se druhým pádem, vždy z*) kamenů (*konec slova*). Oheň z (*předložka se 2. pádem*) krbu svítí (*není v. s.*) na stěny pobité (*není v. s. - bít jako tlouct*) obrazy (*v. hrady*). Klopýtal (*v. s. klopýtat*) místností (*není v. s.*) a uviděl (*není v. s.*) se ve starobylém (*od v. s. být*) zrcadle. Kde vzal ten divný kostým? (*věta tázací*)

Vtom (*dohromady-příslovce*) si uvědomil (*ě- součást kořene, není v. s.*), co se stalo. Z knihy přece vypadl (*předpona vy*) papírek (*není v. s.*) se zaklínadlem (*není v. s.*). To prý umělo (*součást kořene*) přenést člověka do doby (*v. ženy*), o které právě četl v nalistované (*není v. s.*) kapitole (*není v. s.*). Martin tomu nevěřil (*součást kořene*), proto ho klidně (*není v. s.*) odrecitoval. Ted' tedy asi stojí v sídle (*není v. s.*) krále Václava (*jméno*) v jeho šatech i obuvi (*v. kosti*). Vyděsil (*předpona vy*) se a vzlykal (*v. s. vzlykat*). Pak se mu ale vybavilo (*předpona vy*), že kouzlo z (*předložka se 2. pádem*) papírku (*není v. s.*) po pár dnech pomine (*není v. s.*). Brzy (*v. s. po z*) pochopil (*není v. s.*), že ho čeká úžasné (*začátek slova*) dobrodružství (*v. stavení*).

---

v. s. = vyjmenované slovo

Není zde zdůvodňováno psaní y/i po tvrdých a měkkých souhláskách.

Čárky v souvětích jsem diktovala, děti je zatím neprobíraly.